

Grandiloquència, Javascript i atur juvenil

«Resulta curiós que tot i estar-nos consolidant com un pol tecnològic de cert nivell, el nostre atur juvenil continuï a prop d'un vergonyós 40%»

Una de les coses que ens passen sovint a Catalunya és que ens perd la grandiloquència, eina útil per comunicar i summament perjudicial per a l'anàlisi i la feina sobre el terreny. Ens ha passat durant la dècada del procés, on la grandiloquència comunicativa va acabar desfilant la feina analítica i de planificació necessària per dur a la nació a un escenari de poder polític d'estat, i passa encara ara quan el catalanisme es posa davant del micro i la temptació de les grans paraules va posposant la feina pesada de perpetuar la nació amb el capital polític, demogràfic i humà del qual es disposa, i arribar així amb opcions als cíclics octubres.

Aquesta altisonància i aquest voler demostrar que juguem a la lliga de les grans conurbacions mundials ens porta a lluir constantment d'atracció d'empreses tecnològiques de primer ordre, de congressos pomposos i de projectes que queden molt bé al Telenotícies, i així el miratge grandiloqüent es va ampliant, i podem anar deixant l'analítica més micro perquè el titular està fet i la parròquia ja està contenta: som els millors i més que ho seríem! És clar que atraïem empreses, tenim una marca consolidadíssima, un clima genial, un nivell de vida que enganxa i uns sous que permeten rendibilitzar projectes a inversors estrangers. Quin actor tecnològic tria no tenir un despatx a la Catalunya de la Barcelona d'Instagram i el Billy Brunch, tenint-ne la possibilitat?

Així doncs, van passant els anys, i el suposat daltabaix del 17 que havia de generar una fugida massiva d'empreses no ha estat res més que aquells canvis de seus dels amiguets de l'IBEX, demostrant-se que el gran èxode era realment l'espanyolisme marcant bíceps, però aixecant poc pes (per cert, la Generalitat encara paga nòmines via Caixabank). I a pesar dels bíceps, les empreses tecnològiques continuen arribant al país, el ritme de creació d'*start ups* continua creixent i els titulars grandiloqüents continuen explicant-nos que a pesar de tot ens en sortim prou bé. Qui pot recriminar res quan tot i tenir un estat en contra estem al club dels guapos europeus? Mireu quina carona que tenim.

No obstant això, resulta curiós que tot i estar-nos consolidant com un pol tecnològic de cert nivell, el nostre atur juvenil continuï a prop d'un vergonyós 40%. Alguna cosa devem estar fent malament a escala micro perquè totes aquestes empreses i *start ups* que operen al país dels titulars tecnològics bonics no descronifiquin la manca d'oportunitats que sofreixen els que han acabat ja la formació professional o la universitat. Cada vegada que un titular triomfalista m'explica que una empresa tecnològica arriba a Barcelona o a la Garrotxa, o que un logotip ha tancat una ronda d'inversió espectacular sempre penso dues coses: la primera és que espero que no ens vulguin només per posar una oficina d'atenció al client amb centraleta multilingüe i sous justets, i després, si algun dels contractats serà de la bossa d'aturats formats a Catalunya.

Durant una època de la meva vida vaig treballar de programador junior, i al meu LinkedIn hi consta aquesta etapa, tot i que ja fa forces anys que me n'he desvinculat. Al meu perfil d'aquesta xarxa social hi surt, per tant, que domino un parell de llenguatges de programació que ja tinc molt rovellats, però les empreses de Barcelona i rodalies no paren de contactar amb mi des de fa anys, i insistentment, per si estic interessat a escoltar ofertes. Fent una cerca ràpida a Google sobre quins són els oficis més demandats es pot veure que allò que passa al meu LinkedIn és una tendència mundial òbvia: fan falta programadors dels llenguatges informàtics que fan funcionar aquest web que llegeixes ara, o aquesta aplicació amb notificacions llampants que et trinxen el cervell i que tens tantes ganes de mirar.

Cada cop que m'envien un nou missatge a LinkedIn no puc deixar de pensar que alguna cosa estem fent malament a escala micro quan, sabent que hi ha demanda de programadors de Javascript (i els seus frameworks), Python, SQL, Java o C#; som incapaços de generar prou mà d'obra que els sàpiga emprar. Quina satisfacció llegir que arriba a Barcelona una empresa de Big Data amb un súperordinador de refrigeració immersiva, però quina mandra motivar i formar als xavals en llenguatge SQL. Millor que els inversors estrangers contractin programadors SQL en origen, total, el titular funciona igual.